

HANDELINGEN 17:28 WIE IS GOD VOOR JOU?

OK 26 april 2026

Lieve mensen,

1 Wie is God voor jou? Een antwoord op deze vraag blijkt nog niet zo gemakkelijk te zijn? Ik mocht me de afgelopen maanden met deze vraag bezighouden in diverse groepen: zoals in het klooster, met de 30+kring, en tijdens een kerkasiel dienst in Kampen. Heel boeiend en kostbaar kan ik u wel zeggen om alle persoonlijke reacties open en eerlijk te delen met elkaar. God is voor mij: ja, wat moet je dan zeggen? Voor sommigen is Hij heel concreet: God is een persoon, kijk maar naar Jezus, God spreekt, je kunt met Hem bidden, Hij is als een Vader, een Herder, een Vriend. Voor anderen is dat plaatje te veel ingevuld. Zij geven aan dat hun godsbeeld niet al te concreet moet zijn. Een zeker mysterie voorkomt de gedachte dat je God zomaar in je broekzak hebt. Zij omschrijven Hem voorzichtig als Licht, als Liefde of als de zin van ons Bestaan. En weer anderen geven aan: Ik weet echt niet meer! Waar moet ik God toch zoeken? Kijk naar de wereld van vandaag vol ruzies en oorlogen. Dat is toch Gode geklaagd, en al helemaal als mensen ook nog eens de Naam van God, Allah of Adonai voor hun karretje spannen. Dat kan toch niet.

2 Het verhaal over de olifant en vier blinden laat ons goed zien dat wij ook zelf soms blind kunnen zijn voor het godsgeheim. We zoeken en tasten wat af. De godsvraag duikt steeds weer op. Wij kunnen het woordje 'God' wel schrappen, maar Hij schraapt ons niet. Wij kunnen God wel negeren, maar Hij blijft ons zoeken. En zo kunnen we elkaar helpen in twijfelen, zoeken en hopen: ieder beeld van God is a.h.w. een stukje van de puzzel die nooit helemaal af is... Eigenlijk helpt apostel Paulus de godszoekers in Athene om een nieuw puzzelstukje neer te leggen: Ik vind dit Bijbelverhaal uit Handelingen 17 altijd weer schitterend. Je ziet het voor je ogen gebeuren.

3 Kijk, daar wandelt onze apostel door de straten van de Griekse handelsstad. Hij gaat van de synagoge naar de markt. Hij kijkt met aandacht naar de straat en zuigt alles in zich op. Hij ziet een altaar voor de onbekende God. Dat is opvallend, want de Grieken en Romeinen kenden tal van Goden: voor elk levensterrein was er een godje en tempel. Zoals voor Zeus (hemel), Poseidon (zee), Athena (wijsheid), Apollo (zon/kunsten) en Aphrodite (liefde).

Maar dan die onbekende God. Dat altaar met een groot vraagteken is voor Paulus aanleiding om zijn gesprek met de Griekse filosofen verder te vervolgen. We horen over de filosofie van Epicurus en de Stoa. Filosofie was destijds erg populair net als vandaag. Wat is wijsheid? Hoe word je nou vriend of vriendin van de zuivere waarheid? Epicurus en de stoïcijnen

geloven in de goden die je met rust, kalmte en apathie (ongenaakbare lijdzaamheid) kunt dienen.

Epicurus en de Stoa zijn gericht op gemoedsrust en geluk (*eudaimonia*). Het Epicurisme zoekt geluk door weloverwogen genot (afwezigheid van pijn/angst) en een teruggetrokken leven. De Stoa (Stoïcisme) zoekt het geluk in deugdzaamheid en rationele aanvaarding van het lot en juist een actief leven in de samenleving.

4 Paulus gaat met hen in dialoog. Hij zet in bij het altaar aan de onbekende God. Hier valt het wordt agnost: we weten het niet. Een houding die tot vandaag zichtbaar en hoorbaar is. We weten het niet. Over God moet je maar zwijgen. Einde gesprek. Maar voor Paulus begint het diepere gesprek juist daar. Bij al onze vragen en waaroms, bij onze twijfel en onzekerheid. Hij opent zijn mond op de Areopagus, plek van het debat, de heuvel van Ares (ook al een Grieks godje), plek ook waar het recht werd gesproken.

Paulus sluit aan bij wat hij heeft gezien en gehoord op straat en op de markt. Hij zet in bij het leven zelf met alle vragen en dat verbindt hij met zijn enthousiasme voor God en Jezus.

Beste Atheners, ik ga jullie vertellen wie God is, de God in Wie ik geloof:

1. GOD = SCHEPPER VAN HEMEL EN AARDE...jazeker, kijk eens om je heen, naar alles wat groeit en bloeit, is het geen groot wonder?
2. GOD = GEVER VAN LEVEN EN ADEM (Ja ALLES)...jazeker, wij zijn niet de oorzaak van onszelf, wij denken wel veel te weten en veel te kunnen, maar we hebben onszelf niet gemaakt. Iedere ademhaling is ten diepste een godsgeschenk. Haal diep adem in en uit. Wie geeft u, jou en mij het leven?
3. GOD WIL DAT WIJ HEM ZOEKEN EN TASTEND VINDEN...alle vragen over waarom, zin en leven, diepte en hoogte, alle pijn en vreugde zijn ten diepste prikkels om bij God uit te komen. Geef het zoeken en tasten dus niet op.
4. GOD= NIET VER WEG....En als je zover bent dat je je verwondert over de geheimen van het leven, dan kun je anders gaan kijken naar jezelf, de ander, het leven. God is ons rakelings nabij.
5. JEZUS EN DE OPSTANDING...Zo komt Paulus terecht bij het verhaal van Jezus, de Opgestane. Dat is voor sommige Atheners de limit, belachelijk, maar anderen komen tot geloof zoals Dionysius en Damaris.

5 In het klooster mochten we via de lectio divina (meditatieve Bijbellesing) allemaal een zin onderstrepen uit Handedelingen 17 die ons raakte. Dit is mijn zin. Een schot in de roos, een schot in mijn hart. Ik zou hem zo willen inlijsten en boven mijn bed en bureau willen hangen. Om er elke dag over te mediteren. Met aandacht, en met stille eerbied voor het leven en voor de Bron. (dia 4)
God, wie is HIJ?

- IN GOD
- LEVEN WIJ
- BEWEGEN WIJ
- ZIJN WIJ

Zo is het. Wij leven, bewegen en zijn ten diepste in Hem. Ook al hebben we het vaak niet door. Ook al zijn we vaak blind en doof voor Zijn aanwezigheid. Er zijn zoveel andere zaken waardoor onze hoofden en harten op volle toeren draaien, zoals: ons werk, de sociale (of asociale) media, de kerk, de problemen, de zorgen, etc.

Herhaal dan eens deze schitterende zin van Paulus, elke dag.

(Hand.17:28) Wie God zegt, zegt Leven, Bewegen, ZIJN. En zo komen we automatisch terecht bij Mozes en de brandende braamstruik met de openbaring van de mysterieuze godsnaam. JHWH= zijn, Ik ben die ik ben, Ik zal er zijn. God is ZIJN. Alles wat is, en ook wij dus. De theoloog (en mijn leermeester) Kees Waaijman muntte eens een mooie term voor God: WEZER, Hij die erbij is, maar ook als gebed: O God, wees er-bij.

6 Zo komen we bij de volgende stap. Godsbeelden staan niet los van mensbeelden. God, daar moet je niet alleen over filosoferen, hoe leuk dat ook kan zijn. God is een werkwoord. God is een spiegel. God heeft te maken met er zijn, en elke vraag die we aan of over Hem stellen, keert als een boemerang terug naar onszelf. Want God zoekt ook naar ons. God verlangt naar relatie en verbinding. Hij vraagt: En jij, wie ben Jij? Wil jij er ook wezen voor Mij, voor de ander, voor de wereld? Wil jij mijn liefde en mijn vrede uitdelen?

En zo komen we opnieuw bij Jezus, want wie Hem heeft gezien heeft de Vader gezien. Daarom lezen we in de kerk steeds weer het sterke verhaal over Jezus, de Levende, de Opgestane. Horen wij zijn appèl, zijn verlangen?

Waar was jij, toen Ik naakt, dorstig, hongerig, gevangen, ziek en op de vlucht was? Alles wat je aan de minste doet, dat doe je aan MIJ? Wees er voor elkaar, wees er vooral voor de armen, voor de geringen, de hulpelozen en vreemdelingen in uw steden...

7 Wie is God voor u, jou en mij? Deze vraag zal wel ons nooit loslaten. We kunnen elkaar in elk geval helpen om met vallen en opstaan een iets scherper beeld van God te ontdekken. Als het ons ook maar dichterbij brengt bij de Zaak van God, en bij de inzet voor Zijn Koninkrijk, zichtbaar in zijn zoon JC. Want waar liefde is, daar is God. Doe je mee?

Of zoals wij zullen zingen:

*Heer, als ons denken U ontkent,
kan ons de leegte benauwen.
Als onze hand uw schepping schendt,*

*wilt U ons dan nog vertrouwen?
Twijfel of hoogmoed, onverstand?
neem ons, uw mensen, bij de hand.
Laat ons uw schoonheid aanschouwen.*

Moge het zo zijn, in naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest.
Allen: AMEN